

Sestdienas izdevums

CENĀ 10 SANTI.

14. janvārī Rīga sacentīsies boksā ar Tallinu

Janvāra mēnesī igauņu bokseru gaida vairākas nopietnas cīņas ar ārzemniekiem. Tallinā UNUTO vienība dosies uz Stokholmu un būs pastiprināta ar Eiropas meistaru Radiku. Zviedri pret igauņiem uzstādīs Stokholmas pilsētas vienību. UNUTO bokseri viesosies arī Rīgā un Kaupā, uzstājoties kā Tallinas pilsētas reprezentācija. 13. janvārī notiks Tallinas — Kaupas sacensība, bet dienu vēlāk Tallinas — Rīgas bokseru cīņa.

pie ASK vadības, bet tā savu laukumu bija jau izdevusi daļēji izsīdītājiem. Tagad un studenti dabūjuši atļauju treniņiem izmantot bij. Uniona slidotavu. Nākošais treniņš tur notiks rīt plkst. 10.

VEF BOKSERI TRENĒSIES JAUNĀS TELPĀS.
Sākot ar 3. janvārī VEF trenēsies LSS telpās — Skolas ielā Nr. 13-a. Pirmais treniņš E. Andersena vadībā notiks 3. janvārī plkst. 18.00.

LSB TRDICIONALĀS EGLĪTES VAKARS
notiks 5. janvārī plkst. 21. Pēc sportistu apbalvošanas un priekšnesumiem — dejas.

AUCES SPORTISTI SACENŠĀS SACHĀ.

Auces un apkārtnes strādnieku arodbiedrība sarīko 14. gada 14. janvārī Aucēs meistar-sacikstes sēdē. Minētā dienā notiks turnīra atklāšana arodbiedrības telpās. Meistar-sacikstēs var piedalīties ikviens Aucēs biedrības un organizācijas biedrs, kas ir tādā, kas nesastāv nevienā biedrībā. Dalības nauda (Ls 0,50) jāsamaksā pirms starta turnīrā. Pieteikšanās arodbiedrības biroja pie arodbiedrības darbeža darba laikā.

ITALIJĀ NOTIKS AUSTRUMEIROPAS MEISTARSACIKSTES BASKETBOLA.
Itālijas basketbola savienība nākošā gada pavasarī Romā rīko Austrumeiropas un Vidusjūras piekrastes valstu basketbola meistar-sacikstes. Aicinātas piedalīties Turcija, Ēģipte, Rumānija, Grieķija, Dienvidslāvija, Ungārija un, protams, pati Itālija. Starptautiskā basketbola savienība arī Baltijas valstīs iedibinājusi Austrumeiropas zonu un tad arī Romas turnīrs nevarētu izpaļikt bez mūsu līdzdalības.

BEIDZOT TRENĪNUS SĀKS ARĪ US HOKEJISTI.

US ledushokejistiem līdz šim bija gema iespēja ievest treniņus, jo viņu līdzšinējā treniņu vieta — Vienības laukumā šogad slido-tavaš nav. Studenti gan griežas ar lūgumu

ERASTS ZIEMELIS

Kas skriešanās A. Niklase, tas mešanās L. Pūce

Arvien vairāk arī sievietņu vieglatlētikā izceļas provinces pārstāves

LATVIJAS 20 LABĀKĀS VIEGLĀTLETES 1939. GADĀ.

Mūsu sievietņu — vieglatlešu spējas aug un veidojas — to nesakam vairākus pirmo reizi. Šī augšana un veidošanās notiek ne vien kvalitatīvā, bet arī kvantitatīvā virzienā, citiem vārdiem — uzlabojas ne vien priekšgājā stāvošo atlešu rezultāti, bet vispār pieaug to latviešu meiteņu skaits, kas ar vieglatlektiku nodarbojas, un līdz ar to paceļas spēju caurmērs. Gandrīz visur nav jāizbrūda, ka pirmā kārtā spēku rezerves mums meklējamas provincē. Tagad arī varam teikt — province ir modināta, un to pirmā kārtā paveikusi plašā aizsargu organizācija. Tagad tikai vēl jāstrādā pie provinces spēju neatlaidīgas celšanas. Tas noteikti ir mūsu mājās pirmā kārtā paveicamais darbs, kas gan ārkārtīgi plašs, bet ne nepaveicams. Tiešām arī sievietņu vieglatlektikas dzīvē arvien lielāku vārdu ņem province. Tās panākumi pirmā kārtā vērojami mešānu disciplīnās, kamēr skriešanās un lēkšanās šīs spēka izpausme vēl nav tik spīdīga. Līdzīga parādība konstatējama arī vīriešu panākumos apskatot. Tā nav tikai gadījuma rakstura, bet to rīdijas dziļā patiesība, ka province pārstāves savus panākumus vispirms gūst ar fizikā spēka palīdzību, kura latviešiem netrūkst. Lai celtu mūsu sievietņu spējas provincē, tā tad jāpūšas par to skolotāju tehniskā ziņā. Tas, protams, nav paveicams šā laikā, bet tiešām, ka arī to reiz izdosies organizēt pietiekami labi. Pārbaudot šogad lēkšānu disciplīnās spēto, redzam, ka izcilākie panākumi gūti tāllēkšanā, kamēr augstlēcšanā realizēti daudz nestāvējoši rezultāti.

- TĀLĻĒKŠANA.**
- Latvijas rekords — E. Miķelsons-Eltermans 5,475 m. Pasaulis rekords — K. Šulce (Vācija) 6,12 m. Baltijas rekords — E. Miķelsons-Eltermans (Latvija) 5,475 m.
- Latvijas 20 labākie sasniegumi 1939. gadā ir:
1. I. Pinstere (DzAPSK) 5,21
 2. L. Vitola (US) 5,18
 3. O. Liepiņa (US) 5,18
 4. A. Lilišone (S. RAPSK) 5,13
 5. M. Tračuma (L. Poju B.) 5,07
 6. J. Vaguļoviča (Reduta) 5,03
 7. I. Ūdre (LSB) 5,03
 8. M. Juršviča (Unions) 4,91
 9. M. Bērziņa (US) 4,87
 10. Z. Ringenberga (LSB) 4,84
 11. L. Leimane (LSB) 4,77
 12. Matelone (15. LAPSK) 4,70
 13. L. Starosta (DzAPSK) 4,66
 14. V. Streikeizena (11. TAPSK) 4,63
 15. S. Spruženiece (12. IAPSK) 4,62
 16. L. Konce (US) 4,56
 17. V. Liepiņa (11. TAPSK) 4,56
 18. Z. Miķelsons (S. RAPSK) 4,54
 19. V. Mencendorfa (Unions) 4,54
 20. V. Tūtiņa (S. LAPSK) 4,53

10 labāko caurmērs 1939. gadā — 5,045 m. (1938. — 4,978; 1937. — 4,913; 1936. — 4,912; 1935. — 4,956). 20 labāko caurmērs 1939. gadā — 4,893 m.

Tāllēkšana tiešām šogad var iepriecināt. Nekad mums nav bijis 10 labāko caurmērs pār 5 metriem. Dažu labu iepriekšējo sezonu pat bija jābaudas, ka šo atzīmī pat neviena no mūsu lēcējām nepārsniegta, turpretī tagad visas piecmetrinieces nevar vairs pat uz vienas rēķas pirkocēm saskaitīt. Par teicamāko tāllēcēju statistika rāda liepājnieci Pinsteri. Daudzi varbūt nezina, ka 5,21 m nav viņas teicamākais sasniegums šai nozarē, bet gan 5,23 metri, kas uzrādīti 1936. gadā. Sezonas laikā par mūsu teicamāko īsteni turējām Vitolu, un šis godus viņai arī nākoties, ja spēkus mēriņu ar stabilitātes mērāukū. Pēdējo īpašību var pierakstīt arī Liepiņai, kas savus krietnākos rezultātus uzrāda tieši tagad, kamēr vieglatlektikas cīņu arēnā redzam viņu jau sen cīnoties ar slavējamiem panākumiem. Ja minētās lēcējas jau agrākus gadus un pie tam vairākkārt pārvarejūšas 5 metrus (te pieder arī Vaguļoviča), tad Lilišone-Kacāns to panākusi šogad pirmo reizi. Vieglatlektikas pasaulē viņas vārdu nedzirdam ilgi, toties cerēsim, ka dzirdēsim to pietiekami ilgi turpmāk. Pirmo reizi šogad 5 metrus aiz sevis atstājušas arī Tračuma un Ūdre. Šie panākumi nākuši kā pārsteigums. Arī mūsu tuvākās tāllēcēju rezerves ir stipras, kādēļ nav ie-

Mūsu izcilākā 1939. gada vieglatlete. Augstējā rindā no kreisās: L. L. Vitola (US); 2. teicamā LSB skrējēja ar rekordistēm Niklasi un Leimani priekšgājā; 3. A. Niklase (LSB). Apakšējā rindā no kreisās: 1. A. Niklase (LSB) skrējējā; 2. A. Smiltiņiece-Jūrmala (DzAPSK); 3. Z. Kočetkova-Ringenberga (S. RAPSK) un M. Jozepa (DzAPSK).

mesla domāt, ka turpmākos gados šeit sasniegumi var atkal slēgt uz leju.

Tāllēkšanā vēl tālāk par 4,30 metriem lēkušas šādas atletes: V. Ruplēja (4. JAPSK) 4,50; P. Fleišmane (Makkabi) 4,48; M. Timma (LV) 4,47; 4. Gaillite (US) 4,44; V. Bišma (S. APSP) 4,43; M. Mūrniece (2. VAPSK), H. Branta (LV) un V. Miltiņa (13. DAPSK) 4,38; O. Kuršica (Reduta) 4,37; L. Barča (13. BAPSK) un I. Riekstiņa (5. RAPSK) 4,36; S. Viķa (S. RAPSK) 4,34 un A. Grinfelde (13. DAPSK) 4,31 m.

- 1,66 m. Baltijas rekords — Z. Krees (Latvija) un O. Arzas (Igaunija) 1,50 m.
- Latvijas 20 labākie sasniegumi 1939. gadā ir:
1. Z. Krees (Unions) 1,48
 2. O. Šveichheimere (Unions) 1,48
 3. M. Jozepa (DzAPSK) 1,455
 4. M. Bērziņa (US) 1,45
 5. A. Gaillite (US) 1,42
 6. Ringenberga (LSB) 1,40
 7. Vaguļoviča (Reduta) 1,40
 8. I. Freiberga (1. TAPSK) 1,39
 9. S. Spruženiece (12. IAPSK) 1,39
 10. M. Juršviča (Unions) 1,38
 11. Z. Rēdņa (LSB) 1,35
 12. M. Tračuma (L. Poju B.) 1,35
 13. M. Timma (LV) 1,35

10 labāko caurmērs 1939. gadā — 1,424 m. (1938. — 1,423; 1937. — 1,441; 1936. — 1,413; 1935. — 1,413). 20 labāko caurmērs 1939. gadā — 1,378 m.

Augstlēkšanu panākumus valda stāvoklis „bez pārmaiņām”. Nav priecāties ne par ievērojamu progresu, ne arī spēju atšķiršanu. Priekšgājā redzam rekordisti Krees un Šveichheimere, kas bija mūsu labākā pagājušā gadā.

Liepājniece Jozepa, kriet, karjerā grib atstāties pie 1,45 metriem, kamēr US reprezentante Bērziņa šo skaitli tikai šogad varējusi ierakstīt savā personīgā rekordā sarakstā. Izliekas tā, ka mūsu galvgalā klases augstlēkšanas apmierina ar sasniegumiem, kas mūsu mājās nozīmē „loti teicami”, jo šos sasniegumus savas sporta gaitās uzrāda visi ātri, bet tad arī tai pašā līmenī paliek. Vai nepdo-māt arī kā tikt pāri 1,50 metriem un augstāk? Ja to nesagaidām no mūsu tagadējam vādētājam augstlēkšanā, mums tas jāsaugāda ne tām, ko tagad atrodam, ejot pa tabulu uz leju.

LODESĀ GROSANA.

Latvijas rekords — A. Smiltiņiece (DzAPSK) 12,27 m. Pasaulis rekords — G. Mauermeiere (Vācija) 14,38 m. Baltijas rekords — L. Pūce (Latvija) 12,50 m.

- Latvijas 20 labākie sasniegumi 1939. gadā ir:
1. L. Pūce (15. LAPSK) 12,50
 2. V. Miķelsons (S. RAPSK) 11,82
 3. A. Smiltiņiece (DzAPSK) 11,04
 4. Z. Ringenberga (LSB) 10,75
 5. L. Konce (US) 10,55
 6. N. Konce (US) 10,34
 7. V. Koluza (Reduta) 10,08
 8. S. Viķa (S. RAPSK) 9,95
 9. R. Vitoļa (LV) 9,93
 10. A. Driviņa (DzAPSK) 9,54
 11. O. Veidmāns (Unions) 9,53
 12. V. Akmentīpa (17. RAPSK) 9,52
 13. S. Spruženiece (12. IAPSK) 9,54
 14. M. Mazura (18. LAPSK) 9,25
 15. M. Ziemele (S. VAPSK) 9,19
 16. L. Starosta (DzAPSK) 9,14
 17. I. Viķa (11. TAPSK) 8,94
 18. I. Kuga (S. RAPSK) 8,88
 19. A. Gaillite (US) 8,79
 20. M. Juršviča (Unions) 8,79

10 labāko caurmērs 1939. gadā — 10,62 m. (1938. — 10,434; 1937. — 10,366; 1936. — 10,366; 1935. — 10,288). 20 labāko caurmērs, 1939. gadā — 9,883 m.

Bija reiz laiks, kad rekordiste Lavīze Pūce bija nespējama mūsu labākā mešānu disciplīnās. Tad pie sporta debessim parādījās Ailise Smiltiņiece un Pūces „primadonna” atā-voklīg kļuva arvien vairāk spraudūta. Sākot ar pagājušo gadu, tomēr Pūce pierādīja, ka viņa nav vēl teikusi pēdējo vārdu un tagad jākonstatē, ka viņa 1939. gadā, savas dzīves labākajā formā esot, ir sevi nostādījusi atkal visu pārējo mešānu speciālistu priekšgalā. Ko skriešanās nozīmē Niklase, to mešanās Pūce un abas kopā tās ir mūsu izcilākās vieglatletes, kas Latvijas vārdam jau daudz sl-

Erasts Ziemelis

Arvien vairāk arī sievietes vieglatlētikā izceļas provinces pārstāves

(Sākums 1. l. p.)

vas sagādājušas un tiešām, vēl sagādās. Ar āgād veiktiem 12,50 metriem lodes grūšanā Pūces vārds nostāties Smiltneices vārda vietā arī Latvijas rekordu sarakstā. Smiltneici spējis lodes grūšanā šogad pārspēt arī 5. līgas APSK atlede Ielvdārde V. M. Kocēne. Viņas spētais tālums vairs nav pārsteigums, jo jau 1934. gadā tā uzrādīja 11,14 metrus. Progredējusi šeit arī mūsu vispazīstamā vieglatlete Ringenberga, bet māsām Koncēm šogad izpalicis sasniegumu pieaugums. Pirmo reizi tagad redzam Kolužu pāri 10 metru robežu. Audzās arī to lodes grūdeju skaits, kas pārvērtušies 9 metriem. Tā tad šai disciplīnai mums ir novien tagadne, bet arī nākotne.

8 metrus lodes grūšanā vēl spējušas: Z. Radiņa (LSB) 8,74; T. Bārenbauma 8,48; I. Rosīte (5. RAPSĶ) 8,45; Z. Miķelsone (5. RAPSĶ) 8,30; O. Liepiņa (US) 8,22; J. Pelše (17. RAPSĶ) 8,20; O. Šmīlgo (Reduta) 8,18; H. Čube (11. TAPSĶ) 8,03 un M. Rābante (5. RAPSĶ) 8,01 m.

DISKA MEŠANA.

Latvijas rekords — A. Smiltneice (DzAPSĶ) 35,78 m. Pasaulis rekords — G. Mauermeierē (Vācija) 48,31 m. Baltijas rekords — O. Parts (Igaunija) 39,11 m.

Latvijas 20 labākie sasniegumi 1939. gadā ir:

- 1. L. Pūce (15. LAPSĶ) 37,95
2. V. Koluža (Reduta) 36,09
3. A. Smiltneice (DzAPSĶ) 34,93
4. L. Konce (US) 33,04
5. R. Vitola (LV) 33,04
6. V. Akmentīna (17. RAPSĶ) 32,61
7. N. Konce (US) 32,06
8. A. Adijāne (17. RAPSĶ) 31,59
9. A. Driviņa (DzAPSĶ) 30,90
10. Z. Radiņa (LSB) 30,84
11. V. Sukatniece (Spars) 30,26

- 12. M. Rābante (5. RAPSĶ) 29,55
13. M. Balode (3. LAPSĶ) 28,185
14. D. Tirone (8. VAPSĶ) 28,08
15. I. Pinistere (DzAPSĶ) 27,20
16. M. Kreicemane (16. APSĶ) 26,73
17. M. Tračuma (L. Poļu B.) 26,80
18. O. Veidemane (Unions) 26,18
19. F. Dukalska (Reduta) 25,57
20. V. Miķelsone (5. RAPSĶ) 25,42

10 labāko caurmērs 1939. gadā — 33,283 m (1938. — 31,748; 1937. — 32,405; 1936. — 31,717; 1935. — 30,646). 20 labāko caurmērs 1939. gadā — 30,305. Diska mešana līdz šim mūsu metēju saimes vadonē Pūcei bija „svājuma punkts“, kur tā vēl ne reizes nebija parādījusī labāku rezultātu par pastāvošo rekordu. Šogad tiri negadot viņai izdevies pievienot saviem krāpajiem panākumiem arī labāku sasniegumu par atzīmi, kas atrodas Latvijas rekordu sarakstā. Gan viņa nav pirmā latvieti, kas pārsniedz 37 metrus, jo tas internās sacīkstēs padarās pagājušajā gadā arī Smiltneicei (37,05). Tagad droši varam Pūci uzskatīt par mūsu mešanu disciplīnu neaprobežotu valdītāju, lai arī jaunrealizētajiem rekordiem lodes grūšanā un diska mešanā vēl trūkst oficiāla apstiprinājuma. Labāku sasniegumu par pastāvošo rekordu atzīmējusi arī centīgā Koluža, kas tagad izvirzījusi priekšā arī rekordistei šai disciplīnā — Smiltneicei. Kā arvien labus rezultātus mums devušas māsas Konces un R. Vitola. Progredējusi 17. Rēzeknes APSK atlede Akmentīna. Pēc ilgāka laika vieglatlētikas pasaulē parādījusies Driviņa. Jaunas, talantīgas atlede mums veidojas Adijānes, Sukatnieces un Rābantenes personās. Nevar neatzināt, ka mūsu voguestara Sukatniece meita treniņā veikusi pat 34,80 m. Diska mešanā mums jaunās paaudzes spēku netrūkst.

Disku tālāk par 23 metriem vēl metušas: E. Krasovska (12. IAPSKY) 26,42; E. Rudze (L. Poļu B.) 24,50; O. Karsīša (Reduta) un M. Jurčeviča (Unions) 24,85; M. Straume (5. RAPSĶ) 24,67; L. Starosta (DzAPSĶ) 24,29; A. Nolle (5. RAPSĶ) 24,10; O. Liepiņa (US) 24,09; M. Zumente (8. VAPSĶ) 23,94; L. Kalniņa (5. RAPSĶ) 23,88; A. Ekmane (LV) 23,72; V. Tūtiņa (3. LAPSĶ) 23,55; Bērziņa (10. CAPSK) 23,37; V. Sventne (3. LAPSĶ) 23,08 un N. Jonāne (18. DAPSĶ) 23,04.

SKĒPA MEŠANA.

Latvijas rekords — L. Pūce (Liep. LJ) 40,20 m. Pasaulis rekords — N. Gindēle (USA) 46,74 m. Baltijas rekords — L. Pūce (Latvija) 40,20 m.

Latvijas 20 labākie sasniegumi 1939. gadā ir:

- 1. L. Pūce (15. LAPSĶ) 39,07
2. M. Rozenštraucha (RAB) 30,46
3. O. Liepiņa (US) 30,28
4. A. Driviņa (DzAPSĶ) 29,40
5. V. Koluža (Reduta) 29,34
6. A. Pumpura (US) 26,93
7. K. Juchneviča (LV) 26,85
8. L. Konce (US) 26,09
9. R. Vitola (LV) 25,98
10. N. Konce (US) 25,95
11. J. Vaguleviča (Reduta) 25,41
12. A. Ekmane (LV) 25,04
13. M. Tračuma (L. Poļu B.) 24,04
14. F. Dukalska (Reduta) 23,55
15. J. Ošmīlgo (Reduta) 23,25
16. V. Ozoliņa (LSB) 22,55
17. Z. Ozoliņa (LV) 22,45
18. M. Balode (3. LAPSĶ) 22,36

Ziemas prieki Skotijā

Aberdīnas (Skotijā) slavenā Mc. Toth'a ģimene dodas slēpot...

19. Z. Ringenberga (LSB) 21,78
20. I. Krūkle (LV) 21,48
10 labāko caurmērs 1939. gadā — 28,978 m (1938. — 30,423; 1937. — 31,583; 1936. — 29,695; 1935. — 29,47). 20 labāko caurmērs 1939. gadā — 26,053 m. Tikai skēpa mešanā Pūcei nav šogad laimējis pārspēt rekordatziņi, taču arī 39,07 metri ir respektējams tālums. Būtu varbūt arī šeit viņai izdevies labot pašai piederšo rekordu, ja vien netraucētu nelaimīgs savainojums rokā. Jaunā, līdz šim nedzirdēta, bet veļamīga skēpraide mums radusies Rīgas Amatnieku Biedrības pārstāves Rozenštrauchas personā. Gaidīsim, ko viņa swiegs turpmāk. Visumā skēpa mešana piedzīvo smagu krīzi un tāda kārtā ir vienīgā vārigā vieta

Ziemas svētki Eiropas futbola laukumos:

Pirmie pārsteigumi Itālijas futbola kausa izcīņā

24. decembrī Itālijā risinājās kausa 1. runda, kurā dalību ņēma visas sešpadsmit 1. līgas, priekšsacīkstās kvalificējušās vienpadsmit 2. līgas (1), un piecas 2. līgas vienības. Te nu gadijās, ka no turnīra izkrita tikai 1. līgas vienības, bet starp tām atradās abi pagada kausa finalistu Ambrosiana un Novara. (Milānā Torino pieveica Ambrosianu 2-1 (0-0) un Novarā Milano veica laukuma īpašnieci Novaru 2-0 (0-0). Triestina, spēlējot sacīkstēs lielāko daļu 10 viru sastāvā, bija spiesta pagarinājumā atzīt Lazio 2-1 pārrakumu. Bologna izrādījās pārākā par Livorno ar 3-1 rezultātu. Lielāko skaitlīgu spēli ar 8000 — bija pulcējusi Juventus spēle ar Biellesi (3. līga). Ar Gabetto 3 ieguvumiem, Juventus viegli uzvarēja 3-0. Tik tāle ar veseļu ādu tika cauri Genova, kas veica Regginu (3. līga) 2-1 tikai pagarinājumā. Pārējie rezultāti: Siena (2. līga) — Savona (3. līga) 5-3; Macerata (3. līga) — Vicenza (3. līga) 2-2; Modena (1. līga) — Anconitana (2. līga) 3-1; Roma — Pontedera (3. līga) 6-1; Brescia (2. līga) — Siracusa (3. līga) 4-2; Venezia — Varese (3. līga) 2-1; Napoli — Savoia (3. līga) 3-1; Fiorentina — Covignano 7-1; Bari — Catana (3. līga) 2-0.

mūsu sieviešu vieglatlētikā. Ievērojot, ka arī vīriešu — vieglatlešu starpā spēja vairs nav nesit tik izcilus panākumus kā agrāk, tiešām jābrīnās, jo nav gandrīz nekādu ārēju šķēršļu šīs disciplīnas uzplaukumam. Sieviešu rindās gan jūtamu robu spēja mešanā atstāj apstākļi, ka tā nav uzņemta aizsargu vieglatlētikas meistarības programā. Būtu gan pēdējais laiks kaut ko darīt, lai atkal celtu godā šo skaisto un visur tik populāro vieglatlētikas veidu! Ar šo apskatu par mūsu vieglatlētiķu 1939. gadā neizbeidzam, bet vēl nākošā numurā, kas jau iznāks 1940. gadā, apskatīsim, kādu biedrību rindās ir panākumiem bagātākās vieglatletes, kas šogad Latvijas sporta devušas tik daudz slavējama.

Ziemas svētki Eiropas futbola laukumos:

Pirmie pārsteigumi Itālijas futbola kausa izcīņā

Anglijā 23. decembrī turpinājās reģionālās meistarības spēles. Dienvidu A grupā neviena spēle netika novesta līdz beigām. Visas tika pārtrauktas pēc apm. 70 minūtēm. Turēr garāk ar tagadējiem apstākļiem, visur šos rezultātus skaitīs pie kopējās klasifikācijas un sacīkstēs nepārspējis. Charlton Athletic pret Arsenalu panāca neizšķirtu 0-0 rezultātu. Citās grupās ievērojamākie rezultāti: Chelsea — Brentford 3-1, Leeds United — Middlesbrough 3-1; Burnlei — Blackpool 1-1; Portsmouth — Fulham 3-1; Barnslei — Grimsbi Town — 4-1 (?). Vadošās vienības atsevišķās 8 grupās šādas: Dienvidu A: Arsenal 16 p., Charlton Athl. 11 p., Norwich City 11 p., Dienvīdus B: Bournemouth United 15 p., Reading 13 p., Vidus: Westbrovich Albion 16 p., Wolverhampton 15 p., Dienvīdus: Barnslei 11 p., Chesterfield 11 p., Rietumu: Manchester United 12 p., Evertons 12 p. Ziemeļrietumu: Buri 13 p., Preston NE 13 p., Oldham 11 p., Dienvīdrietumu: Plymouth 14 p., Swindon Town 14 p. Ziemeļaustrumu: Leeds United 12 p., Newcastle United 12 p.

LPS priekšnieks Elmārs Saulīte saka:

Arī peldēšanas sportā jauni talanti meklējami provincē

1940. GADĀ PELDĒŠANA NOTIKS APRINĶU UN APGABALU MEISTARSACĪKSTĒS.

Patikamu rekordu uzstādījusi Latvijas Peldēšanas Savienība, kas jau tagad izstrādājusi pilnīgi noteiktu un sīki izstrādātu plānu mūsu valsts ieviešanai 1940. gada peldēšanas sarīkojumam. Pirmo reizi visas valsts mērogā tiks izvestas aprinķu un apgabalu meistarības sacīkstes, kur savienība cer piesaistīt jaunus interesentus peldēšanā sportam. LPS priekšnieks Elmārs Saulīte šai sakarībā izsaka: „Esmu uzskatījis, ka sporta peldētāju skaits mūsu zemē vēl pārāk nīcīgs, tāpēc šeit jāmeklē rezerves. Tādas atradīsim tikai tad, ja būs pietiekama masa, kur rast jaunus talantus. Mūsu skaits ir pievērsies provinci, no kurienes nākuši krievu vīri visos sporta veidos. Rīkojot aprinķu un apgabalu meistarības sacīkstes, esmu uzskatījis, ka pēc pāris gadiem mūsu aktīvo peldētāju skaits būs desmitkārtoties. Ir gādāts arī par balvām un domāju, ka aprinķu meistarības sacīkstēs varētu izeināt mūžīgi ceļojot balvu, ko noapaikot kāda atiecīga apgabala darbinieka vai ievērojama vietas vārda. Balvu varētu izcīnīt starp atsevišķiem pagastiem. Par visu LPS savā darbā ir domājusi, bet tagad savienība vispirma kārtā gaida atbildes no provinces centriem, kam uzticēti sarīkot aprinķu un apgabalu meistarības sacīkstes. Savienība līdz ar šo ziņo par visām neskaidrotām, jo paskaidrojumi šai ziņai nekad netiks liegti. Ar tiem neskoposies ne savienības darbinieki, ne arī „Sporta Pasaule“ — Latvijas Peldēšanas Savienības oficiālais žurnāls. Gribas palikt ticībi, ka šādam kopīgi darītam darbam netrūks panākumi.“ LPS nākotnes nodomi ir tiešām skaisti un teicami. Būtu tāpēc no sirds vēlam, lai savienības darbam arī provincē sekotu ar vislielāko interesi.

Latvijas Peldēšanas Savienības oficiālais ziņojums par mūsu 1940. gada peldēšanas sarīkojumiem dod zemāk pieņemto ainu.

1940. gadā Latvijas Peldēšanas Savienība uzsācis sekošas biedrības šādās vietās sarīkot attiecīgā aprinķa meistarības sacīkstes: Liepājas apr. — Liepājas ASK — Liepāja; Aizputes apr. — Pāvilstas aizsargu nod. — Pāvilsta; Ventpils apr. — 2. Ventpils APSK — Ventpils; Kuldīgas apr. — 14. Kuldīgas APSK — Kuldīga; Talsu apr. — Laidzes aizsargu nod. — Laidze; Tukuma apr. — Jaunpils aizsargu nod. — Jaunpils; Jelgavas apr. (bez Jelgavas pils.) — 16. Jelgavas APSK — Jelgava; Rīgas apr. — Ogres aizs. nod. — Ogrē; Bauskas apr. — 13. Bauskas APSK — Bauska; Valmieras apr. — 8. Valmieras APSK — Valmierā; Cēsu apr. — 10. Cēsu APSK — Cēslis; Vaikas apr. — Smiltneices aizs. nod. — Smiltneš; Madonas apr. — Lielēzeres aizs. nod. — Lielēzerē; Abrenes apr. — Balvu aizs. nod. — Balvos; Ludzas apr. — 3. Ludzas APSK — Ludza; Rēzeknes apr. — 17. Rēzeknes APSK — Rēzeknē; Daugavpils apr. — Daugavpils ASK — Daugavpils; Ilūkstes apr. — 12. Ilūkstes APSK; Jēkabpils apr. — 4. Jēkabpils APSK — Jēkabpils; Jelgavas pils. — Jelgavas ASK — Jelgavā. Sacīkstes jāsarīko 1940. g. 7. jūlijā, programā liekot pamatā sekojošo noteikto programmu, kuru rīkotājiem atļaus papildināt pēc vietējiem vajadzībām, pieturoties pie LPS noteikumiem. Vīriešiem: 100 m brīvā stilā, 100 m uz krūtīm, 100 m uz muguras, 400 m brīvā stilā, 4x50 m brīvā stilā, 50 m brīvā stilā zīniem, kas dzimusi 1922. g. un vēlāk. Daļiņķšana no 3 m dēļa (kur iespējams): galvas lēciena ieskrienoties uz priekšu a, galvas lēciena no vietas b, salto atnuguriski a, pretvērziņa lēciena a, 3 lēcieni pēc izvēles. Sievietēm: 50 m brīvā stilā, 50 m uz krūtīm, 4x50 m brīvā stilā, 50 m brīvā stilā zīniem, kas dzimusi 1922. g. un vēlāk. Tiesība piedalīties aprinķa meistarības sacīkstēs, meistarības izcīņā ir visiem tiem, kas sastāv par biedriem biedrībās, kuras ir padotas LPS. 1940. g. atļauts piedalīties arī peldētājiem, kam nebūtu oficiālas starptiesības. Sacīkšu protokolā jāiesūta LPS līdz 10. jūlijam 1940. g. Meistari saņem LPS diplomus.

1940. g. 14. jūlijā sekošām biedrībām jānosauzē apgabalu sacīkstes: Rīgas apr. — ASK — Rīga; Vidzemes apg. — Smiltneices aizsargi — Smiltneš; Latgales apg. — Rēzeknes aizsargi — Rēzeknē; Zemgales apg. — Jelgavas aizsargi — Jelgavā; Kurzemes apg. — Ventpils aizsargi — Ventpils. Apgabalu sacīkšu programma sekoja: Vīriešiem — 100 m kraulā, 200 m uz krūtīm, 100 m uz muguras, 4x100 m stafeta kraulā, 400 m (100 m uz mugura, 200 m uz krūtīm, 100 m kraulā), 400 m brīvā stilā. Daļiņķšana — lidojošais salto uz priekšu ieskr. c; salto atnuguriski a; pretvērziņa lēciena ieskr. b; lēciena uz galvas atnuguriski no stāvokļa pret dēli a un 3 lēcieni pēc izvēles. Sievietēm — 100 m kraulā, 100 m uz krūtīm, 100 m uz muguras, 3x100 m kraulā stafete. Tiesība piedalīties apgabalu sacīkstēs ir tiem, kas atbilst noteikumiem par tiesībām piedalīties aprinķu meistarības un bez tam jābūt piedalījūšies attiecīgā aprinķa meistarības sacīkstēs. Noteikums neattiecas uz stafetes vienībām. Sacīkšu protokolā jāiesūta LPS līdz 18. jūlijam 1940. g. Meistari saņem diplomus un medaļas.

Latvijas meistarības sacīkstes peldēšanā notiks 11. un 12. augustā. Programma: sestdien, 11. augustā plkst. 17 sportistu parāde un meistarības sacīkšu atklāšana; plkst. 17.15 100 m kraulā vīriešiem; plkst. 17.30 — 100 m kraulā sievietēm; plkst. 17.40 — daļiņķšana sievietēm no 3 m elastīga dēļa pēc FINA 1937. g. 40. g. tabulas: 1. gr. lēc no 3c — lidojošais salto uz priekšu ieskr. 1,6; 2. gr. lēc no 3a — salto atnuguriski 1,6; 3. gr. lēc no 14b — pretvērziņa lēciena ieskr. 1,8; 4. gr. no 26a — puskrūve atnuguriski 1,6; bez tam vēl 4 lēcieni pēc pasa izvēles, saskaņā ar noteikumiem; plkst. 18.10 — 4x200 m stafete kraulā vīriešiem; plkst. 18.20 — 200 m uz krūtīm vīriešiem; plkst. 18.40 — daļiņķšana vīriešiem no 3 m elastīga dēļa pēc FINA 1937. g. — 40. g. tabulas: 1. gr. lēc no 3c — lidojošais salto uz priekšu ieskr. 1,6; 2. gr. lēc no 14b — pretvērziņa lēciena ieskr. 1,8; 4. gr. lēc no 20a — lēciena uz galvu atnuguriski no stāvokļa pret dēli 1,4; 5. gr. lēc no 26a — puskrūve atnuguriski 1,6. Bez tam 5 iec. pēc pasa izvēles, saskaņā ar noteikumiem;

plkst. 19 — 100 m uz muguras vīriešiem; pl. 19.10 — 200 m uz krūtīm sievietēm; plkst. 19.25 — 400 m kraulā vīriešiem. Svētdien, 1940. gada 12. augustā: plkst. 10 — lēkšana no 5 m torņa vīriešiem; 1. gr. lēc no 1a — galvas lēciena ieskrienoties 1,1; 2. gr. lēc no 9a — galvas lēciena atnuguriski 1,3; 3. gr. lēc no 16a — pretvērziņa salto ieskr. 1,5; 4. gr. lēc no 21a — galvas lēciena atnuguriski uz priekšu 1,3; bez tam 4 lēcieni pēc pasa izvēles, saskaņā ar noteikumiem; plkst. 16 — 4x100 m stafete kraulā vīriešiem; plkst. 16.10 — 3x100 m stafete kraulā sievietēm; plkst. 16.20 — 1500 m peldējums vīriešiem; plkst. 16.50 — daļiņķšanas demonstrējumi; plkst. 17.05 — 200 m kraulā vīriešiem; plkst. 17.15 — 100 m uz muguras sievietēm; plkst. 17.20 — stafete 3 peldētāju veidos vīriešiem (100 m uz muguras, 200 m uz krūtīm un 100 m kraulā). Peldēšanas sacensības izvedis pēc LPS vispārējiem peldēšanas noteikumiem un tajās var piedalīties visi LPS biedri, bet tiem jābūt piedalījūšies aprinķu un apgabalu sacīkstēs. Latvijas meistarības sacīkstēs LPS ielūdz visus apgabalu meistarus, kuriem gādās brīvas mītnes Rīgā 11. un 12. augustā. Basesns: 50 m garš, 15 m plats, dziļums no 1,50 līdz 4 m, starts 1 m, apgrīziena siena abpusējā. Lēkšanas laipa: 3 m normāla, visā garmā pārkāta ar kokosa šķiedru. Torņa platforma 5 m, dziļums bez lēkšanas torņa 4,5 m. Pieteikumi iesūtāmi līdz 5. augustam pl. 12.00 Latvijas Peldēšanas Savienībai — Rīgā, Vilandes ielā 3 — 3. Novēlotus pieteikumus neievēros. Pieteikumiem pievienojams tiesnesu rakarats ar adresēm, kuri varētu darboties pie meistarības sacīkšu izvešanas. Individuālās meistarības sacīkstēs uzvarētājs, otrās un trešās vietas ieguvējs saņem diplomu un medaļas. Biedrība, kuras vienība uzvarēs, saņem diplomu. Izcīņā Rīgas pilsētas balva labākai biedrībai, kuru 1939. g. izcīnīja ASK. Ja kāda no šeit minētām biedrībām kautkāda apstākļu dēļ nevarētu uzdevumu veikt, tad Latvijas Peldēšanas Savienība lūdz minēto biedrību to pazīnot ne vēlāk kā līdz 1940. g. 15. janvārim, ja iespējams, norādot, uz kādu citu biedrību attiecīgā aprinķi vai apgabalu, kas uzņemtos šo pienākumu veikšana.

Eriks Miesnieks

Arī pārdomas...

(Pārrunas kārtībā)

„Sporta Pasaules“ 748. numurā Ed. Stāls apskata stāvokli, kāds sporta dzīvē valda mūsu skolās. Ir taisnība tā, ka caurmērā nemot, skolu vadība velta vēl arvien maz uzmanības sportam, taču to nevarētu atzināt vispārības mērogā, un tāpēc arī nevar teikt „mūsu skolās“. Te prasīt prasīs pēc koreģējuma un „mūsu skolās“ vietā būtu jāsaka „dažās mūsu skolās“, vai arī citādā variācijā, bet lai varētu aprast, ka teiktālais atlecas tikai uz „dažām“. Ir skolas (un pie tam daudz), kur vadība ar vislielāko sirdsdedzi nododas sporta propagandai un pieleik visās pīles, lai mūsu valsts krāsām būtu krietni un spējīgi aizstāvji. Bet, tagad piekarsimies tai raketa daļai, kur runāts par skolnieku — sportistu, ka tag bieži sapem sportošanas dēļ veltīti asu kritiku. Autors visu ir skatījis no ideālās puses. Man jāpiebilst, ka daudz skolnieku — sportistu vidū ir arī tādi, kas nav cienīgi valkāt sportista vārdu, nemaz nerunājot par skolnieka apzīmējumu. Ir ļoti bieži gadījies novērot, ka audzēkņi aizbildinas un pūlas iekļauti audzinātājiem, ka uzdevumus nav spējuši sagatavot tādēļ, ka notikušas skolas, klases etc. meistarības sacīkstes, kautgan, atkārti sakot, tā nav patiesība. Laiks gan ir vienkārši „nosists“ veltīgi un dažreiz pat nepiederami, bet, jāsaka, audzēkņu „jūjamais zirdziņš“ ir sports. Tā tad — visu vaimu nevaram uzvelt skolu vadībai, bet arī pašu audzēkņu vidū vēl mīt ļabi kopu nezaļu saišķis. Nevienš gan nevarēs teikt, ka šīs nezales nebūtu izrāvējamas. Tieši skolas biedriem, īstiem, sirsniņiem sporta draugiem — vārda vispatiesākā nozī-

mā — tā ir īstais vārds sakams. Ja nav ar labu iespējama šos jaunatnes sporta cēlo ideju demoralizētājus piedabūt pie pareizas izvēres, tad nav nekāds grēks lietot arī „stiprākas zāles“. Sporta cēlās idejas to pilnīgi atbilstoši, held runāt par to, ka audzēkņi būs nākuši tālāk audzinātājiem veidot valstij derīgus, saprātīgus pilsoņus. Ne reti skolnieki aizbildinas: „Kā es savam draugam varu ļautu darīt!“ — Taisni otrādi, — īsts un paties draugs būs tikai tad, ja aizrādīs kļūdas un ar visiem līdzekļiem pūlīsies draugu vest uz pareiza ceļa. „Tā nav pareizi, ka tu dzīvo uz citu rēķina. Tā tu iesūki zēna gados un beigās vairs nevarēsi atraktīties no šī netikuma. Tu kļūsi liekēdis. Kas no tevis būs?“ Lūk, tag ir parolisais ceļš!

Visam pārējam 100 proc. jāpiekrīt, jo — kā jau teicu — lielāku vērtību jau sen vajadzēja veltīt skolu sportam. Pilnīgi dibināts ir E. St. aprādījums par aizvēsturiskiem fiziskās audzināšanas skolotājiem. Jāsaka gan, ka lielumliels vairums to mīt provinces skolās, bet jāievērot as, ka no provinces mēs gaidam krāspākos ziedus... Šis stāvoklis nav dzīvotspējīgs, ir vajadzīgas reformas, jo droši vien dažs labs spējis bij. sportists, fiziskās audzināšanas institūta absolvents, grūti pelna sev eksistenci nepiemērotā darba laukā. Prezidents taču saka, ka zināmu darbu veiksmīgi var veikt tikai tas darbinieks, kam ir šim darbam piemērota izglītība. Un šis arī ir pārdomas ziemas sezonu ievadot...

Vēlos pirt lietotu Ping-ponga galdu Miera ielā Nr. 19, dz. 3 Tel. 96717.

Tallinā A/S „Paju“ Harju tan 43 un Tallinas dzelzc. stacijā dabonams pirt laikraksts SPORTA PASAULE Cena 15 sent.

RIT NOSKAIDROŠIES JAUNATNES VIENĪBU MEISTARS GALDA TENISA. Sodiens plkst. 20 JKB telpās notiks Latvijas galda tenisa jaunatnes vienību pusfinala sacīkste Tukuma JKB — Rīgas JKB 1. Uzvarētājs rīt sacentīsies finalā ar Hakoah plkst. 15 JKB telpās.

Slēpes, slidas un sporta apģērbi plašā izvēlē R. Lapševskis Rīgā, Valtu ielā 5, tālr. 22108

SLEPES SLIDAS UN ZIEMAS SPORTA APĢĒRBUS UN ZIEMAS SPORTA APĢĒRBUS SPORTA NAMĀ „Brennabor“ Rīgā, Brīvības ielā 17.

REDAKCIJA, EKSPEDICIJA UN KANTORIS:
Rīgā, Dzirnava ielā Nr. 57.
Redakcija atvērta katru dienu no pulksten 10-14, trešdienās, piektdienās un svētdienās arī no pulksten 20-24

REDAKCIJAS TALRUNI:
Redakcija: 36091
Redaktors: 98427
Studija: 36091
Izdevējs: 36092

Atbild redaktors: TEODORS SPADE
Redaktors: ARNOLDS SMITS
Izdevējs: NIKOLAJS SEGLENIKS

SPORTA PASAULE

Jaunāk pirmdienas, ceturtdienas un sestdienas rītos

Astotais gads gājums.

ABONĒŠANAS MAKSAS:
Ar piecu līdriņiem Rīgā un visā Latvijā:
1 mēn. La 1,30; 3 mēn. La 3,80;
6 mēn. La 6,50; 1 gadam La 12,50.
Abonēšanas maksa Igaunijā un Lietuvā:
1 mēn. La 1,25; 3 mēn. La 3,40;
6 mēn. La 5,75; 1 gadam La 10,75.

Šīs visām ārzemju valstīs ārpus mūsu Eiropas vietējās abonēšanas maksa 100% dārgāka.

Abonentiem izsūtīts no 1. un 15. dat. Tehnoloģiskā rēķina pasta Nr. 11023.

CONTINENTAL
rakstammašīnas
un mazrakstammašīnas kā arī
WALTHER rēķinmašīnas

pieāvā vienīgais pārstāvis Latvijā biroja mašīnu nodaļa.

A/S „OMEGA“
Smilšu ielā 12/14. Tāl.: 21825 un 22003.

Originalā, bet grūtā vieglatletikas sacensība —

3000 m šķēršļu skrējieni

JAU 1939. GADĀ...

Pasekojot šķēršļu skrējiena vēsturiskajai attīstībai, konstatējams, ka tā nebūt nav jauna sacensība. Jau modernā sporta laikmeta sākumā, kad notika pirmās atjaunotās olimpiskās spēles, garākās distancē skrēja ne tikai gludā ceļā. Jau 1900. gadā Parīzē šķēršļu skrējieni ietilpa arī olimpisko spēļu programmā. Toreiz gan skrēja ne 3000 m distancē, bet 2500 m garu ceļu gabalu. Savādāks bija arī šķēršļu uzstādījums un iekārtojums, taču pati galvenā īpašība šim skrējienam piemita, jo, proti, ceļā sacensotiem nācās pārvārtēt kāvēklus. Toreiz 1900. gadā uzvarēja amerikānis Ortovs, kas 2500 m šķēršļu distancē veica 7:34,4 minūtēs. Aiz viņa kā nākošie sekoja angļi Robinsons un francūzis Chastanie. Olimpisko zelta medaļu amerikāņi paturēja arī 4 gadus vēlāk Sant Luisā, kad tad pat 2500 m sacensībā triumfēja izcilais Amerikas vidusdistancēnieks Lightbodijs 7:39,6 min. laikā. Sudraba medaļa piekrita franču Dalī un bronza — amerikāņim Newtonam. Vispār, Sant Luisā Lightbodijs piedzīvoja savas sporta karjeras krāšņākās dienas. Viņš kļuva trikskārs olimpiskais uzvarētājs. Lightbodijs zelta medaļas iemantoja vēl arī 800 m un 1500 m skrējienos. 1908. gadā Londonā 2500 m distancē viņš nāca 2. angļu jūdzes (3218 m). Pārtraukta šeit tāka arī amerikāņu uzvaru sērija. Amerikas vietā stājās Anglija. Britiem piekrita abas pirmās vietas. Uzvarēja Russels 10:47,8 min.; 2. Robertsons 10:48,8 un tikai 3. vietā ierindojās amerikānis Eisels 11:00,8. Nākošās olimpiskās spēles 1912. gada programmā Stokholmā šķēršļu skrējiena nav, bet sākot ar 1920. gadu šī interesantā sacensība sākusī un turpinājusi nepārtraukti atzīšanās un progresu ceļu. 1920. gadā Antverpenē pāri šķēršļiem skrēja jau 3000 metrus, kas vēlāk izvērtās par klasisku distanci un līdz pat šai dienai šķēršļu skrējieni vairs nav mainījuši savu garumu. Antverpenē joprojām teicās angļu un amerikāņu pārkāums. Zelta medaļu parveda mājas angļis Hodžs. Viņš 3000 m distancē absolvēja 10:02,4 minūtēs. Aiz Hodža 12 metrus iepakal mērķi sasniedza amerikānis Flinns un kā 3. nāca itālis Ambrosini. 4 gadus vēlāk Parīzē nāca ievadijums jaunajam 3000 m kavēkļu skrējienam atbilstībā: proti, sācies Somijas krāsu aizstāvju hegemonijas dienas, kas turpinās vēl arī tagad. Lielā Pāvov Nurmī bīstamākais konkurents, „mūžīgais otrs” — Ville Ritola ievada Somijas valdības nosauktu šķēršļu skrējienā. Viņš Parīzē guva 9:38,6 min. laikā uzvaru. Arī sudraba medaļu iemantoja somu, vārdā Kaes. Viņš gan aiz Ritolas palika apmēram 60 metrus iepakal. 3. vietā toreiz ierindojās Bontemps (Francija). Savu lielāko triumfa dienu Somija šķēršļu skrējienā piedzīvoja 1928. gadā Amsterdamā. Tur somu karoga atzīvēji izcīnīja visas 3 olimpiskās uzvaras medaļas. Triumfēja Loukola 9:21,8 min., tad kā 2. sekoja Nurmī 9:31,2 un 3. Andersens 9:34,2. Tikai 4. vietā ierindojās citas nācijas skrējējs — zviedrs Eklēfs. Arī 1932. gadā Los-Anđelosā vēl vienmēr dominēja Somija. Viņu Volmari Iso-Hollo bija pats ātrākais vīrs, sasniedzot mērķi 10:33,4 min. Sudraba medaļa piekrita anglim Evensonam, kas aiz uzvarētāja palika apmēram 100 m iepakal, un bronza goda zīmi iemantoja amerikānis Mak-Kluskjjs. Ļoti vāja gan izlikās Iso-Hollo laika atzīme — 10:33,4 min., kur jau vairākus 10 gadiem bija pārspēta 10 minūtu robeža. Toreiz Los-Anđelosā gadījās tā, ka tiešām kļūdījās un skrējējiem nācās veikt 1 rīnķi (460 m) vairāk. Toties priekšskrējienā Iso-Hollo realizēja jau no olimpisko rekordu 9:14,6 min. Soma Iso-Hollo neuzvaramības svaižābe mirdzēja arī 1936. gadā Berlīnē, kur viņš kļuva jau 2. zelta medaļas īpašnieks. Berlīnē risinājās ātrākais 3000 m šķēršļu skrējienā, kādu pasaulē jebkad pieredzējis. Iso-Hollo uzvarēja 9:08,8 min. laikā, kas vēl tagad ir pasaules labākais sasniegums. 2. vietā ierindojās Tuominens (Somija) 9:06,8 min. un 3. bija Domperts (Vācija) 9:07,2. Tāds ir stāsts par šķēršļu skrējiena jau vēsturē pieredzējamajām gaitām pasaules ievērojamākā un plašākā sporta sarakstojumā — olimpiskās spēles. Līdz šim 4 zelta medaļas izcīnījuši Somijas represen-

Ko spējusi līdz šim visa pasaule un Latvija

Somu hegemonija... — Volmari Iso-Hollo... Mūsu Voldemars Vitols...

Vienas no skaistākām, interesantākām, bet reizē arī grūtākām vieglatletikas sacensībām ir skrējieni pāri kavēkļiem. Tur klāt vēl parastai gaitai nāk māka teicami un ātri pārvārtēt šķēršļi, lai pēc iespējas mazāks būtu dārgā laika patēriņš. Klasisko disciplīnu programmā jau pilnīgi ir ietilpināti 100 m un 400 m barjeru skrējieni un pēdējā laikā šim distancēm vēl klāt nācis 3000 m skrējienam pāri šķēršļiem. Tā ir pavisam savdabīga un oriģināla sacensība. Tur 3000 m garā ceļā ir 400 m apli ir novietoti 5 šķēršļi. No tiem 4 ir parastie barjeri, bet piektais pats grūtākais kavēklis — šķērslis ar ūdens grāvi. Šī barjera augstums noteikts 91 cm. Ūdens dziļums tūlīt aiz barjera ir 76 cm, pie kam dibens pakāpeniski izlīdzinājās vienā līmenī ar skrējēju. Šis skrējienam prasītiem milziņu izturību un spēku, jo pats par sevi jau veikt 3000 metrus gludā ceļā ir grūts uzdevums un tam klāt vēl nāk nesalīdzināmi smagā šķēršļu pārvārsēšana. Sevīši lielu piepildīšanos prasī ūdens grāvja pārlēkšana „susām kājām”, jo katrs ūdens pilienis tūlīt apgrūtinā skrējēja gaitu. Šķēršļu skrējienam agrāk bija samērā maz populārs, bet pēdējā laikā viņš piedzīvo vispārēju atzīšanu. 3000 m šķēršļu pārvārsēšana tagad ietilpst olimpisko spēļu, tāpat Eiropas meistariības izcīņas standarta programmā un neiztrūkst vairs arī nevienā ievērojamākā valsts sacīkstē. 3000 m šķēršļu skrējienam aizvien notiek tālāk iekaro pasauli...

VOLMARI ISO-HOLLO...

Neapšaubāmi visciešamākais 3000 m šķēršļu skrējējs, kādu vien jebkad pasaule pieredzējusi, ir somis Volmari Iso-Hollo. Viņš guvis divkārtu uzvaru olimpiskās spēlēs (Los-Anđelosā un Berlīnē). Viņam arī pieder pasaules labākais sasniegums — 9:08,8 min. Piemēram, ka šķēršļu skrējienā oficiālu pasaules rekordu neregistrē, jo ne vienmēr gluži vienāds ir ceļa un ūdens grāvja šķēršļa veidojums. Iso-Hollo jau ir pasaules klases spēks arī gludā ceļā. Šeit viņa spēju vislabākais pierādījums ir olimpisko bronzas medaļu ieguvums 10.000 m skrējienā (arī Los-Anđelosā un Berlīnē). 10.000 m distancē, kā zināms, olimpiskā programmā ietilpst jau cīņu pirmā diena, kamēr šķēršļu skrējienam parasti notur kā vienu no beidzamām sacensībām. Tas vēl vairāk izceļ Iso-Hollo varējuma vērtību, jo veikt vispirms pasaules klases laikā 10.000 metrus un dažas dienas vēlāk arī šķēršļu skrējienam, ir jau pats par sevi milzīgi grūts uzdevums. Iso-Hollo spēki 3000 m šķēršļu sacensībā mīt kopēji ātrā gludā ceļa veikšanā un veiklā kavēkļu pārvārsēšanā. Sevīši meistariīgi Iso-Hollo prot pārlēkt pašu grūtāko barjeru — pirmo ūdens grāvju. Interesanti uzskatīt, ka viņš to tik lieliski prot piesavināties. Šeit jāatceras kāda viņa žurnālista stāsts, kas apmeklēja Iso-Hollo viņa dzīves vietā — Keravā (netālu no Helsinkiem). Iso-Hollo viņam pastāstījis par saviem treniņa noslēpumiem. Un tāpat kā visi somu gargabānieki arī Iso-Hollo apgalvojis, ka visi viņa treniņi notiekot tikai mežā, pie kam ziemā viņš katru dienu slēpojis. Jautāts par savu teicamo šķēršļu pārvārsēšanas mākslu Iso-Hollo izvedis vieni dārzā un tur parādījis kavēkli, kas 100 proc. atbilst tam, kas atrodas pirms ūdens grāvja. Viņš šo barjeru daždien pārlēcot pat vairāk kā 100 reizes un tā arī viņš piesavinājis teicamo kavēkļu pārvārsēšanu. Pēc olimpiskās uzvaras 1936. gadā Berlīnē Iso-Hollo pāris sezonas pievērsās tikai gludā ceļa skrējienam un šķēršļu sacensībā viņš nertatāja līdz pat 1939. gadam. Soma Iso-Hollo iztrūksanu izjuta ļoti sāpīgi, jo viņi zaudēja vadošo lomu šai savā specialā disciplīnā. Notika, ka 1938. gadā Eiropas meistara tituli izcīnīja zviedrs Larsons. Nu, protams, nepieciešama bija Iso-Hollo atgriešanās un „lielais Volmari” arī nekavējās nākt ierindā. Soma tiešām arī atkaroja zaudēto vadošo pozīciju. Iso-Hollo ar Larsonu izturēja sīvu jo sīvu dueli, taču galā uzvarētājs palika Iso-Hollo. Viņa „come back” bija tiešām sekmīgs. Par saviem nākotnes nodomiem vēl šoruden Iso-Hollo izteicās, ka viņš cer izcīnīt 1940. gadā Helsinkos arī 3. zelta medaļu. Viņš arī paredzēja, ka nēmot vērā zviedru un vācu progresu, lai uzvarētu distancē, vajadzēs veikt zem 9 minūtēm. Tagad, šķiet, šie Iso-Hollo sapņi ir zaudējuši savu iespējamo piepildījumu, jo Somija patreiz karā un arī Iso-Hollo ir skrējērkurpes spainijās pret šauteni...

7. Mannings (USA)	9:06,2	1936.
8. Larsons (Zviedrija)	9:06,0	1938.
9. Lindblads (Somija)	9:06,2	1936.
10. Matilainens (Somija)	9:06,8	1936.
11. Seidenštrurs (Vācija)	9:11,6	1936.
12. Ollanders (Zviedrija)	9:12,1	1930.
13. Toivonens (Somija)	9:12,8	1936.
14. Anvidsons (Zviedrija)	9:13,4	1930.
15. Salminen (Somija)	9:16,4	1936.
16. Košeks (Čehoslovākija)	9:17,4	1933.
17. Sederstroms (Zviedrija)	9:17,6	1932.
18. Furia (Itālija)	9:17,8	1932.
19. Vitols (Latvija)	9:21,6	1936.
20. Evensons (Anglija)	9:18,8	1932.
21. Lindgrens (Zviedrija)	9:19,6	1935.
22. Davsons (USA)	9:20,0	1936.
23. Ekmans (Zviedrija)	9:20,1	1934.
24. Dekards (USA)	9:21,0	1937.
25. Keponens (Somija)	9:21,4	1939.
26. Timms (Vācija)	9:21,4	1930.
27. Loukola (Somija)	9:21,8	1936.
28. Lermonds (USA)	9:22,0	1934.
29. Otto (Vācija)	9:22,2	1930.
30. Stone (USA)	9:23,0	1936.
31. Kornelli (USA)	9:24,0	1936.
32. Rerolle (Francija)	9:25,0	1936.

casimākie 3000 m garā šķēršļotā ceļa absolvētāji bijuši:

1. Keindls (Vācija)	9:06,8
2. Pekuri (Somija)	9:07,4
3. Iso-Hollo (Somija)	9:08,8
4. Larsons (Zviedrija)	9:09,0
5. Lindblads (Somija)	9:09,6
6. Seidenštrurs (Vācija)	9:11,6
7. Ollanders (Zviedrija)	9:12,1
8. Matilainens (Somija)	9:12,2
9. Tuominens (Somija)	9:12,6
10. Arvidsons (Zviedrija)	9:13,4

Šī gada bilancē pārsteigums vērojams tādā ziņā, ka 1. vieta renga sarakstā nepieder viskādam somam vai zviedram Larsonam, bet gan vadošā lomā atrodas vācietis Keindls. Vācu skrējēji 3000 m šķēršļu sacensībā pievērsušies nopietnāki tikai sākot ar 1936. gadu, kad pavisam pārsteidzošā kārtā vācietis Domperts varonīgi un dramatiski cīņā ieguva bronzas medaļu. Tagad blakus Dompertam par izcilu šķēršļu skrējiena specialistu izvirzījies 1500 metru rekordists Keindls. Viņš gan šogad ne reizi nav ticis ar somu un zviedru izlasi un teicamo rezultātu sasniedzis cīņā vienīgi ar saviem pašu tautiešiem. Iso-Hollo šogad startējot pēc pāris sezonu pārtrūkuma, vairākas reizes pārsēja Eiropas meistaru zviedri Larsonu, bet rudenī viņš negadīgi zaudēja cīņu pašu mājās pret Pekuri un Lindbladu. Fenomens šajā gludā ceļa skrējējs Pekuri sevi pierādījis arī par teicamu šķēršļu pārvārsētāju un somi viņa personā saskata visiespējamāko Volmari Iso-Hollo atvītotāju.

VISU LAIKU STATISTIKĀ MŪSU VOLDEMARS VITOLS 19. VIETĀ...

Interesanti ir iepazīties ar visu laiku teicamāko 3000 m šķēršļu skrējiena statistiku, kur, protams, 1. vieta piekrit nevienam citam kā somam Volmari Iso-Hollo. Ātrāk par 9:25,0 minūtēm līdz šim 3000 m garo un šķēršļoto distancē veikuši šādi vīri:

1. Iso-Hollo (Somija)	9:08,8	1936.
2. Mak-Kluskjjs (USA)	9:06,2	1933.
3. Tuominens (Somija)	9:06,8	1936.
4. Keindls (Vācija)	9:06,8	1936.
5. Domperts (Vācija)	9:07,2	1936.
6. Pekuri (Somija)	9:07,4	1936.

Šai sarakstā viešlīdzāk reprezentēta ir Somija — 9 reizes, tad USA — 7, Zviedrija — 6, Vācija — 5, bet Čehoslovākija, Itālija, Anglija, Latvija un Francija — ik 1 reizi. Tas nepārprotami liecina ka vadošās nācijas šķēršļu skrējienā ir Somija, USA, Zviedrija un Vācija, pie kam vispārākā vietā stāv somu atleti: viņu Volmari Iso-Hollo ir pasaules visu laiku pats ātrākais vīrs un kopš 1924. gada Somijas karoga pārstāvis pastāvīgi arī izcīnījis olimpisko zelta medaļu. Savā ziņā lepi varam būt arī mēs, jo Latvijas reprezentantam — Voldemāram Vitolam, neraugoties uz pavisam niecīgo rutīni, visu laiku statistiķi piekrit 19. vieta.

PĀRSTEIGUMS 1939. GADA BILANCĒ.

Šis — 1939. gada sezonas 10 pasaules tei-

Vai esat jau atjaunojuši „Sporta Pasaules” abonementu 1940. gadam?

Los-Anđelosā izcīnīja bronzas medaļu. Vitola pārspejējos Berlīnē zemes lodē vispirma sešniekā ietilpa: somi Iso-Hollo, Tuominens, vācietis Domperts, somis Matilainens, amerikānis Manings un zviedrs Larsons. Šī skrējiena lielākais varonis blakus Iso-Hollo bija vācietis Domperts, kas lieliski cīņā sasniedza mērķi kā 3. pēc kārtas un ieguva bronzas medaļu. Šis Voldemāra Vitola ārkārtīgi sekmīgais starta Berlīnē olimpiskās spēles pagaidām arī bijusi viņa pēdējā uzstāšanās 3000 m šķēršļu skrējienā ārpus Latvijas robežām. Bija gan paredzēta pagājušo rudenī Vitola piedalīšanās Eiropas meistarsacīkstēs Parīzē, bet pēdējā mirklī viņa starts tika atsaucis un Eiropas teicamākie šķēršļu skrējiena specialisti angsto kontinenta meistara tituli izcīnīja bez mūsu Vitola klātbūtnes. Šeit nu gan, šķiet, ar Vitola iztrūksanu latvju vieglatletika daudz ko zaudēja, jo Parīzē realizētie laiki bija pa spēkam arī mūsu Vitolam, jo tieši 1938. gada sezonā viņš atradās savas dzīves labākā formā (neapstādāmākais pierādījums tam ir Vitola Latvijas rekordsasniegumi 1500 m un 10.000 m distancēs). Parīzē labākie Eiropas 3000 m šķēršļu skrējiena veicēji sasniedza šādas laika atzīmes: 1. zviedrs Larsons 9:16,2 min.; 2. vācietis Keindls 9:19,2; 3. somis Lindblads 9:21,4; 4. somis Tuominens 9:23,5; 5. francūzis Keinkols 9:42,2; 6. francūzis Pinaris 9:43,0. Nepārspējot un neesotot, ka Vitols skrītu tik labi kā Berlīnē, tak Parīzē gan viņam noteikti piekritu vieta ne zemāka par piekto. Kur tagad Vitols atkal varēs pierādīt savas brīnišķās spējas šai savdabīgi grūtajā, milzums spēka un izturības prasosā sacensībā? Vārjta to cerēt piedzīvot 1940. gada olimpiskās cīņās Helsinkos, bet tagad somu zemi apmēram drausmīgs kara rēģis un tā gudrība arī sāpīgi pār olimpiskās spēļu sarīkošanu. Kāda dārgums mums Voldemārs Vitols ir 3000 m šķēršļu skrējienā, to vislabāk var novērot, ja pasekojam Latvijas visu laiku statistiķi, kur vispār rezultātu atzīmes ir tikai 7 vīriem. Tas tādēļ, ka 3000 m pāri šķēršļiem skrīti Latvijā tikai 5 reizes. Latvija teicamākie 3000 m šķēršļotā ceļa veicēji līdz šim bijuši:

9:18,6	V. Vitols (ASK)	1936.
10:02,0	A. Iļģašs (ASK)	1939.
10:13,2	K. Romancovskis (LAS)	1939.
10:23,6	J. Kvicevičs (Unions)	1935.
10:32,2	A. Buceņieks (ASK)	1933.
10:46,8	V. Zvenieks (16. JAP)	1934.
11:19,0	K. Rudzītis (ASK)	1935.

Vispār mēs pašu mājās 3000 m šķēršļu skrējienam esam pievērsušies mazliet pāvērsi, nevelot tam pat pēdējos gados pienācīgo vērību. Neapšaubāmi latvju vieglatletikas lielākais panākums šeit realizējās Berlīnē olimpiskās spēlēs un tomēr nākošos — 1937. un 1938. gadā 3000 m šķēršļu skrējienam ne reizi nebija Latvijā kāda sarīkojuma programma, arī valsts meistariības izcīņā nē. Meistarsacīkstēs visumā saskatāma liela nenoteiktība, jo 1936. gadā valsts meistara tituli izcīnīja, tad 2 gadus meistariības izcīņu nenoturēja un 3000 m šķēršļu skrējienam programmā ietilpināja atkal 1939. gada sezonā. Šogad iztrūkstot konkurencē V. Vitolam, pārkāpis izrādījās viņa „skolotājs” klubā biedrs Iļģašs, kas tomēr vēl nepārsēja 10 minūtu robežu, ko Vitols pārsniedza jau savā vispirma startā 1933. gadā. 3000 m šķēršļu skrējienam mums katrā ziņā jāvēlvi turpmāk ievērojami plašāka atzīnība, jo arī visā pasaulē šai sacensībai pievēršas ar aizvien lielāku interesi un 3000 m šķēršļu pārvārsēšana neiztrūkst arī vairs nevienā valsts cīņā (vai to mums nevajadzētu stādīt pretī igauņu ierosinājumam par trīssoļleikšanas un vesera mešanas uzņemšanu Latvijā — Igaunijas valsts sacīkstes programmā?). Pats galvenais, kādēļ latvjiem daudz jādomā par šo oriģinālo disciplīnu, protams, ir tas, ka tur mēs varam atrast košu talantu, kam būtu teicami panākumi pagātnē un kas vēl var lielu un svarīgu vārdu teikt nākotnē visas pasaules mērogā!

Slēpes
un piederumi.
Labas kvalitātes.
R. KOZNECOVS
Rīgā, Elizabetes ielā 87, (Marijas ielas stūrī)
Lētas cenās. Liela izvēle.

Slēpes,
HIKORA - SPLITKEIN un vietējas.
Kandihar smiltis, ārzemju nūjas un NORVEĢIJAS SMĒRI
A. Stahels
Liela izvēle. Jēkaba ielā Nr. 24.